

[Fanger.]

fikationer den pågældende har. Når man f. eks. nævner ordet apoteker, ved man, at manden er cand. pharm., og at han står i spidsen for et apotek; på samme måde er fagbetegnelsen landsretssagfører nøje defineret.

Nu er spørgsmålet, om man nøje kan definere benævnelsen arkitekt. For en menneskealder siden havde man den samme diskussion om ingeniørbetegnelsen; man ville dengang have, at fagbetegnelsen ingeniør skulle forbeholdes dem, der var kandidater fra Den polytekniske Læreanstalt; resultatet blev dengang, at kandidater fra Den polytekniske Læreanstalt fik eneret på betegnelsen civilingeniør, medens betegnelsen ingeniør også kunne anvendes af teknikumingeniører. Jeg erkender, at betegnelsen arkitekt nu anvendes dels af de akademiske arkitekter, dels af konstruktører og håndværksuddannede og endelig af personer, som overhovedet ingen uddannelse har. Endvidere må problemet ses i forbindelse med, at betegnelsen arkitekt indgår i en kombination med andet ord, f. eks. indendørsarkitekt, møbelarkitekt og havearkitekt.

Det er lovforslagets formål at beskytte de byggende, står der, således at de, der ikke er særligt sagkyndige, trygt kan henvende sig, når der står arkitekt på døren, og lovforslagets mening er, at de, der kalder sig arkitekter, må have de samme kvalifikationer, som i øjeblikket er forbeholdt de akademiske arkitekter. Men tilbage står jo at skaffe en betegnelse for alle dem, som fremtidig med stor dygtighed skal opføre huse og bygninger, men ikke har gennemgået denne uddannelse, men de tekniske skolers dagskoler, den såkaldte bygmester-skole, teknika o. s. v.; de har lov at kalde sig bygningsingeniører, men står alligevel ikke i folks bevidsthed som folk, der opfører almindelige huse. Hvilken betegnelse skal disse personer så have? Nu har jeg fået den idé at spørge, om man ikke kunne kalde dem, der har bestået afgangseksamen fra det kongelige akademi, for civilarkitekter og så kalde de øvrige arkitekter; så mærkeligt er det gået: omtrent det samme forslag er jo kommet både fra socialdemokratisk side og fra venstre.

Jeg er villig til på sagligt grundlag i et

udvalg at behandle alle dette lovforslags problemer.

Johs. Christiansen: Vurderet efter sin bevægede forhistorie skulle det foreliggende lovforslag have flere muligheder, men formentlig dog næppe den at blive ophøjet til lov.

Allerede i 1925 rettedes der fra Akademisk Arkitektforening en henvendelse til regeringen om at få betegnelsen arkitekt beskyttet. Henvendelsen må have givet anledning til meget svære overvejelser, for først den 14. oktober 1931 blev der af statsministeren fremsat et lovforslag om sagen. Forslaget blev vedtaget — jeg tror endda enstemmigt — i landstinget, men kom så ikke videre. Det blev genfremsat i den næste samling og blev sendt i udvalg — i syltekrukken, har man måske lov til at sige — og der blev det liggende, så at det måtte fremsættes igen i den følgende samling. Her sluttede overvejelserne med en betænkning, hvori det kort og godt hed, at sagen var af en så vanskelig karakter, og den var endnu ikke tilstrækkelig afklaret til, at der kunne træffes nogen afgørelse i den. Så gik årene frem til 1943, da der blev nedsat en kommission, som har foretaget meget, meget indgående overvejelser — og formentlig også har haft meget, meget store anfægtelser. Medregner man både plenarmøder og underudvalgsmøder, tror jeg, der blev holdt op imod hundrede møder, og endelig blev der i 1952 afgivet en betænkning, medens underudvalgene i forvejen havde afgivet betænkninger til kommissionen om deres specielle undersøgelsesopgaver.

Med en så lang og viderværdig forhistorie i erindring kan det næppe undre, at man stiller sig noget skeptisk også overfor det nu foreliggende lovforslag. Vel må det erkendes, at spørgsmålet er blevet omstændeligt overvejet, men man får i sandhed også det indtryk, at man har haft at gøre med en sag, der ikke er sådan lige at løbe til; og at vejen nu skulle være endeligt ryddet for alle vanskeligheder og betænkeligheder, må jeg for mit vedkommende bestemt advare imod at antage.

Under den første behandling af sagen sagde daværende landstingsmand Stensballe bl. a., at vore tekniske konsulenter og